

(המשך ממעמד 23)

יכול היה לשמוע בשום מסגרת אחרת בארץ.

אך גד זולמן נאלץ להפסיק. לאחר שהופעל עליו לחץ כבד במשרד החינוך ומוסדות האוניברסיטה. שפרופסור בארץ ניבסטיטה העברית יעסוק במוסיקה נוצרית? לא נשמעה כזאת.

אחריו נטל על עצמו את הפסטיבל הגנן והמנצח זיגי שטרדמן. שניהל אותו בהצלחה — עד חיסולו עתה.

אוהבים ואוהבים. פסטיבל המוסיקה הכנסייתית היקנה לו אוהדים רבים בעור למ כולו. הפך לאתרייירות בארץ. מדי חודש מאי היו מגיעים לכאן תיירים רבים במטרה מוצהרת לבקר בקונצרטים בכנסיית אברגוש.

אך גם אוהבים רבים היו לו לפסטיבל. "לא היתה כמעט הופעה שלא הופרעה עליידי אברכי ישיבה ירושלמיים." סיפר זיגי שטרדמן. "תמיד היינו צריכים להר פיע תחת משמר מיטרה. לפני שנתיים, כשהופענו עם ספיונות של כך, התנפלו עלינו כמה עשרות בחורי ישיבה. התחילו לשבור כיסאות. לקלל. לזרוק אבנים. הר מיטרה עצרה אז 40 מהם. הם שוחררו בערבות — ועד היום לא נערך להם מיטפט."

לחץ. לפני שלוש שנים עברה הכנסייה לרשותן של הנזירות ממיסדר מריה הר קדושה. אלה החליטו להפסיק את הקונצרטים בכנסייה.

לפני מה שידוע לי, הן לא הפסיקו את פעילותן מרצונן החופשי, אומר שטרדמן מן. "הופעל עליהן לחץ."

הפסטיבל התחיל להופיע באולמות זרים. וכאן החלה גטיסתו. העיריית ומוסדות ציבוריים שונים לא רצו להשכיר את אולמותיהם לפסטיבל מוסיקה נוצרית. ראש עיריית תל-אביב, יהושע רבינוביץ, אמר מפורשות, "פסטיבל כזה פוגע ברגשות תושבי העיר." והוא אינו מוכן להפעיל

מנצח שטרדמן

הקרובנות האישיים היו לשואו

את השפעתו על הנהלת היכל-התרבות, כדי שתשכיר את האולם. הפסטיבל החל נכנס לגירעון גות, שהצטברו לסך של עשרים אלף ל"י. מארגניו פנו למשרד החינוך והתרבות. זה סירב לתמוך במוסיקה כנסייתית. רחמנו לא יצא.

הנהלת הפסטיבל פנתה לבג"ץ, שאישר את החלטת המישרד.

"התחלנו לגייס את דעת-הקהל," מספר שטרדמן. "בסוף, למרות החלטת בית-הדין, השתכנע מישרד החינוך לתמוך בנו. אבל מה שהם הציעו לנו היה ממש מגוחך. הם רצו לתת לנו תמיכה של 5000 ל"י לשנה, כשהתקציב השנתי מגיע למאה עשרים אלף.

"בהתחלה החזקנו עוד מעמד, בגלל הר הכנסות שהיה לנו בעבר, כשהופענו בכנסייה. אבל לפני שנה הגענו למצב כזה שהתחלנו למכור את רכושנו. מכרנו את הכיסאות שהיו לנו בכנסיית אברגוש. את הרמקולים, מערכות האמפליפיריים. אנחנו מכרתי את האוטו שלי.

אך שום דבר לא עזר. במאי השנה נתנו את סידרת הקונצרטים האחרונה שלנו. בשנה הבאה לא נופיע יותר."

הידעונית הבדואית מטפלת בבתולים, אימוטנטיות ומה

לא - ורק בתה שלה מדאיגה אותה: "לא מעניין אותה

כלום", היא קובלת. "רק להתחתן עם קליף ריצ'רד"

עליידי בידואי כושי כשהיתה בת 14. נחטפה — ונאנסה באכזריות: "הרגשתי שהוא קורע אותי לחתיכות. הוא היה כמו חיה. הוא כל הזמן צחק ממני, ולא הפסיק לומר לי שזה מגיע לי, למה שאני כל-כך מכוערת. תמיד הוא העליב אותי. הנה מה הוא עשה לי —" והיא מגלה את הצלקות המכוערות על ידיה ורגליה. "וזה עוד לא הכל. על כל הגוף, יש לי עד היום סימנים של המכות שלו."

בניות והיא צועקת לבעלה, הנמצא בחדר השני: "תמלא לי את הכוס במים. לא חצי כוס, כוס מלאה." הבעל מגיע, מגיש בי דחילו ורחימו כוס מים מלאה. "עכשיו תצא, ותשאיר אותנו לבד." הוא יוצא, ורותי ממשיכה: "פונות אלי הרבה נשים נשואות. שהן עוד בתולות — הן באות להתייעצות ולטיפול. גם אימ'פוטנטים באים אלי, ואני עוזרת להם." איך? "אנחנו, זאת אומרת, אני והק"

ה רוב שפונים אלי — זה נשים. "הבעיה הנפוצה ביותר, זה בגידה של בעלים בנשים שלהם. כל הגברים, בלי יוצא מהכלל, בוגדים בנשים שלהם. והגברים האחרים סובלים לרוב מהוסר כחג-גברא." דוקטור רות עוויאל נאנחת בשיכרון-לב, כאילו צער העולם כולו מר-נה על כתפיה.

במודעות שלה, כתוב: "אשה נעימה, מסבירת-פנים, שקל מאוד ליצור איתה קשר." במציאות, רות עוויאל היא מטרוניתא כהת-קלסתר, פרועת-שיער, בעלת שפתיים בשרניות, כחלחלת-גוון, ועיניים בורקות רשפים. קירות הדר-הקבלה שלה צבועים ירוק-זמוריר עם פרחי-זהב, והחדר עצמו מלא אנרגטלים מוזהבים מלאי פרחי פלסטיק בשלל צבעים וגדלים. ואולי אפילו ריחות, מי יודע.

השלמת התמונה, לבושה רות עוויאל עצמה שימלת כותנה אדומה כדם, משהו שפתיים תישק.

בגיל 14, נאנסה רות באכזריות. מאר-חר יותר, התגיירה, נישאה ליהודי והחלה עובדת במיקצוע.

שונאת

עולם ומלואו

כמו לכל גאון בלתי מובן בדורו, גם לרות עוויאל שונאים רבים. בייחוד מבין שכניה, בשכונת פלורנטין התל-אביבית. מספר אהרון אלב, שכנה בן ה-18 של הקוסמות: "היא גורמת לרוב הסיכסוכים המשפחתיים בשכונה. היא תור-קעת לנשים הצעירות כאן דבר-הבל על אודות בגידות בעליהן. יש לה השפעה רעה מאוד על חיי המשפחה כאן."

"האשה הזו שונאת עולם ומלואו," טר-ענים שכנים אחרים. "היא נהנית לקלל אנשים, סתם כך."

אלי, בעל קפה פלורנטין, הנמצא במר-חק של כמה פסיעות מביתה, מעיר: "אני

הגיורת רות עוויאל, לשעבר בדואית בשם טאריה מנסור, מברכת קליינטים. שהובאו על-ידיה לתפילה ב"מקום קדוש ליהודים", ביקור סתם — עולה שישים ל"י. טיפול שלם, כולל מיני צמחים ושאר ירקות — עד 500 ל"י. השכנים מתנגדים לפעולות הידעונית.

רוח-הקודש הגיעה לפלורנטין

"בשביל המשפחה, זאת בושה גדולה שאשה מהשכונה נחטפת עליידי כושי. אצ-לנו הבדואים, חטיפה זאת אומרת נ"י שואין, וצריך לתת להוטף מוהר. אבל בגלל שזה היה כושי, היתה המשפחה הורגת אותי ואותו ביחד. לכן ברחתי ל-רעננה, ובעלי הכושי רדף אחרי, והכ-ריח אותה לגור איתו.

המישטרה ומישרד-הסעד לא עשו כלום בשבילי, היא מתפרצת בכאב. "הס" תובבתי לבד ברחובות של רעננה, ילדה בת 14, פצועה מהמכות של בעלי האכ-זר, ואף אחד לא עזר לי. להיפך, הח"זירו אותי לכושי הגועלי."

נכה

א כל אלוהים העניש אותו. הוא עלה על מוקש ונפצע. שכב שנה בבית-חולים. אני הייתי באה לבקר אותו, וגם או עשה ממני צחוק. אמר שאני נורא מכוערת. הוא נשאר נכה קשה עד היום, ואני ברחתי ממנו סופית. הגעתי לחיפה, והתחלתי לבוא בתב-רה של יהודים. ראיתי איך שהם מנו-מסים ועדינים עם האשה, ורציתי להיות יהודיה." כך, התגיירה, מצאה את יצחק הארוך והצגנו, נישאה לו כדת משה וישראל, והחלה מייעצת לעם ישראל כי צד להתגבר על יסוריו ומכאוביו. סיכמה הבת בת העשר, שלא מבינה כלום במקצוע, את דעתה על אמא: "אמא חושבת שהיא יודעת להגיד ל-אנשים הכל, לפעמים היא אומרת סתם. היא פותחת לכלום כמעט את אותו המול."

הידעונית בפעולה

ליינטים שלי. הולכים בקבוצה לקבר-רחל, או לקברים קדושים אחרים, מורחים את הגוף בשמן ומטהרים, ואומרים שם ב"ר כות ותפילות, מדליקים נרות ושמים פת-קאות עם בקשות באבנים הקדושות. וזה עוזר מאוד."

ומה קורה כשלא? "אז אני מפנה את הקליינטים לרופא האישי שלי, שעובד איתי כבר 25 שנה. הוא שולח את הבתור לות, העקרות וחסרי-יכוה-הגברא למרפאה המתאימה."

רותי היא, לדבריה, "דור חמישי למג"י דיעתידות ממוצא בידואי." סודות המ"ק צוע עוברים מאם לבתה, ולא כל אחת ראויה לקבל את רזי היידעונית. "אני ק"י בלתי את הסודות מאמא שלי רק לפני שנתיים, בגלל שהיא כבר זקנה ולא רואה טוב." מסבירה רותי. היא אינה מתכוונת להעביר את הסוד לבתה: "היא לא מספיק טובה בשביל זה. היא לא כל-כך בסדר הבח שלי. לא מעניין אותה כלום, רק להתחתן עם קליף ריצ'ארד."

לעומת חוסר-האונים שלה ביחס לבתה, היא עתידה שלה תמיד נהיר לה: "תמיד ידעתי שאתחתן עם יהודי. כשהייתי בת שבע, גיבאה אמא שלי, שבעל מעם אחר יתפוס מקום בחיים שלי. אני חושבת שגם אבא שלי הוא ממוצא יהודי." יש לה סימנים מובהקים לסברה זו: "הוא אף פעם לא הרביץ לאמא. לא ראה בה שיפ-חה, לא היה רמאי, והיה מנומס." סיבה זו, החליטה להתגייר: "כי ה"יהודים שונים מהערבים, הם מנומסים, ומתנהגים עם האשה בעדינות. רציתי להיות עם אנשים מנומסים." טאריה מנסור נחטפה ממאהל שיבטה

רואה כל אחד שבא אליה. גם רואה את האנשים לאחר שהם יוצאים מביתה. כו"ר לם, בלי יוצא מן הכלל, יוצאים לא מרו"צים. הכל אצלה שחור. אני יודע, כי הרבה קליינטים שלה באים אצלי לבית-הקפה ומספרים לי עליה כמה שהיא רעה, ואיזה שחור שהיא עשתה להם על ה"נשמה."

ביקור, אצל רוח-הקודש מפלורנטין, עולה 60 ל"י. אבל, אחרי ביקור וייעוץ, בדרך-כלל צריך גם טיפול, כמו אצל רופא." מסביר אלי. "וכל טיפול כזה עולה 500 לירות."

ואם להאמין להשמצות השכנים, כי אז ידועים להם אפילו מירשמייה הסודיים של רותי. סיפר חיים, בעל המבט הפיקחי: "היא נוהגת למשל לערבב גללי-סוסים עם שתן של אדם, בצירוף עלי-מנטה טחור-נים. את המרקחת הזו היא מצווה לשים מתחת למזרון של הזוג הצעיר, כסגולה נגד עקרות."

גם לאלי יש דוגמה: "פעם היתה אצ" לה בחורה צעירה, והבידואית הזאת אמר-רה לה כי הארוס שלה בוגד בה. והוא יפסיק לבוא אליה. כסגולה היא יצעה לה לגזור קוצות תלולים מראשו של הארוס ולערבב את זה עם עלי-תה, לשים את זה בתוך שקית-בד, ולנשק את זה כל לילה לפני שהיא הולכת לישון. אני לא יודע עם זה עוזר."

קבר-רחל

נגד הבתולים

ב עת-האוב לוגמת מים מהכוס המונחת על השולחן. תנועתיה עז-